

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612208235
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612208235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpenej splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. O., nar. X. E. XXXX, bytom B. XXXX, Y.-R., zastúpeného advokátom: JUDr. Roman Jurík, PhD., Račianska 62, Bratislava, o zaplatenie 6.996,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica z 13. mája 2013 č. k. 5C/2/2013-154 a o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Senica z 12. novembra 2013 č. k. 5C/2/2013-181 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej a v časti trov konania **p o t v r d z u j e** a v napadnutej časti výšky splátok **m e n í** tak, že žalovanému **p o v o ľ u j e** priznanú sumu 4.592,05 eur s 9%-ným úrokom z omeškania od 25. októbra 2012 do zaplatenia splácať v splátkach po 80,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e**.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.592,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25. 10. 2012 do zaplatenia s tým, že povolil žalovanému priznanú sumu splácať v splátkach po 10,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, do zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne použitím ustanovení § 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 a ods. 4 ZoSÚ (zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), § 52, § 53 ods. 1, ods. 5, § 54 ods. 1, § 517 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), § 497 Obch. zákonníka (zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 160 ods. 1 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1. 1. 2009, keď z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil právny záver len o čiastočnej dôvodnosti žaloby žalobkyne. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu o úvere, ktorá mala spotrebiteľský charakter. Právna predchodkyňa žalobkyne na základe zmluvy o úvere č. 1003726549 z 3. júna 2008 poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.979,09 eur a žalovaný sa zaviazal splácať ich podľa dohodnutých podmienok, avšak doposiaľ uhradil len sumu

387,04 eur. Za dôvodný považoval súd prvého stupňa len nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 4.592,05 eur, t. j. výška poskytnutého úveru 4.979,09 eur mínus 387,04 eur ako zaplatené splátky. Žalobkyni túto sumu priznal i s príslušnými úrokmi z omeškania. Súd prvého stupňa nepriznal žalobkyni sumu vo výške 2.404,33 eur, ktorá je úrokom z nesplatenej istiny úveru vo výške 1,89% mesačne počas doby 6 rokov, v rámci ktorých bol žalovaný povinný splácať dlžnú sumu (72 mesačných splátok po 106,59 eur). V zmluve o úvere nebol medzi účastníkmi jednoznačne dohodnutý úrok a žalovaný s ním nebol riadne uzrozmeneý. Výška úrokovej sadzby tak, ako bola medzi účastníkmi dohodnutá - uvedením odkazu na úroky bez uvedenia ich výšky - spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalovaného). Na základe takéhoto dojednania potom súd prvého stupňa nemohol žalobkyni priznať sumu 2.404,33 eur predstavujúcu úrok z nesplatenej istiny úveru vo výške 1,89% mesačne. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškani s plnením peňažného dlhu, žalobkyňa oprávnene požadovala úrok z omeškania, preto jej ho súd prvého stupňa priznal vo výške 9% ročne od 25. 10. 2012, vzhľadom na to, že žalovaný poslednú splátku zaplatil 24. 10. 2012. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, pretože tak žalobkyňa ako i žalovaný mali vo veci úspech len čiastočný.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa i žalovaný. Žalobkyňa proti časti rozhodnutia, ktorým súd prvého stupňa určil, že povoľuje žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach po 10,- eur mesačne splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca do zaplatenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Dôvodila, že takéto rozhodnutie značne znevýhodňuje postavenie žalobkyne, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý, keď len istinu by žalovaný uhradil približne 38 rokov. Súhlasí so splátkami vo výške minimálne 80,- eur, keď aj mesačná splátka úveru bola dohodnutá vo výške 106,60 eur. Dodala, že žalovaný je navyše zamestnaný, splátky len 10,- eur mesačne neodôvodňujú jeho majetkové pomery. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výšky splátok na 80,- eur mesačne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie aj žalovaný, ktorý navrhol, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobe žalobkyne vyhovie (asi správne, že žalobu v celom rozsahu zamietne) eventuálne že rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p., § 157 ods. 2 O. s. p. a podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie. Súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil podstatné skutkové okolnosti prípadu žalovaného a pred tým ako vo veci rozhodol ani neodstránil rozporné tvrdenia obidvoch strán, čo má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Namietal, že súd prvého stupňa vôbec nezohľadnil niektoré skutočnosti ním uvedené, odňal mu (žalovanému) možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal ani s namietanými zmluvnými podmienkami, ktoré on (žalovaný) označil za neprijateľné a tiež s námietkou premičania vznesenou ním (žalovaným). Dodal, že súd prvého stupňa vôbec nemal prihliadať na Dohodu o uznaní dlhu, ktorá je dobre známou nekalou obchodnou praktikou. Poukázal na viaceré rozhodnutia tuzemských súdov i na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie v spotrebiteľských veciach.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadřila žalobkyňa, ktorá sa stotožnila s rozhodnutím súdu prvého stupňa a rozhodnutie o odvolaní ponechala na rozhodnutí súdu. Zároveň zotrvala na svojich doterajších vyjadřeniach.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť v lehote 3 dní po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia súdny poplatok za odvolanie v sume 275,50 eur v kolkových známkach alebo na účet Okresného súdu Senica podľa Položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako Prílohy Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien (ďalej len ZoSP) s tým, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd bude poplatok vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa, ktorá ho navrhla zrušiť a pokračovať v konaní. Vzhľadom na to, že žalobkyňa podala odvolanie len proti výške splátok, poplatkov za odvolanie jej nemal byť vyrubený, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej. O predmete

konania bolo rozhodnutí v prvostupňovom konaní. Rozhodnutím o splátkach sa odkladá vykonateľnosť rozhodnutia, keď sa jedná de facto o rozhodnutie procesnej povahy.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiam, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok i napadnuté uznesenie, ako aj konanie im predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniam žalobkyne proti výške splátok i proti napadnutému uzneseniu je dôvodné vyhovieť, avšak odvolaniu žalovaného proti vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku nie je možné vyhovieť, pretože rozsudok je vo vyhovujúcej časti správny. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 16. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 O. s. p.), pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/2/2013 je zaplatenie sumy 6.996,38 eur s príslušenstvom titulom nesplatennej časti úveru poskytnutého žalobkyňou žalovanému. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe žalobkyne čiastočne vyhovené, v časti výšky povolených mesačných splátok a rovnako posúdenie správnosti uznesenia o vyrubení žalobkyni súdneho poplatku za odvolanie.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. U dôvodov predostretých súdom prvého stupňa dostatočne jasne i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd však pre potrebu vyporiadania sa s tzv. odvolacími námietkami, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) uvádza nasledovné:

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento čiastočne (vo väčšej časti) vyhovel žalobe žalobkyne a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o veci, žiadnym spôsobom nespochybňuje výšku žalobkyňou požadovaného plnenia, resp. neuvádza splatenie sumy vyššej ako je tá žalobkyňou požadovaná. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil riadne a v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. Riadne zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, zaoberal sa všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci, zistené skutkové okolnosti vyhodnotil správne a podaným odôvodnením odstránil i rozporné tvrdenia účastníkov konania. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za nepreskúmateľné, preto tak ani žalovanému nemohla byť odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaný zaplatil žalobkyni naposledy splátku svojho dlhu dňa 24. 10. 2012, preto deň nasledujúci po tomto bol dňom, kedy sa dostal do omeškania s plnením jeho zvyšku. Dlh žalovaného nebol v čase podpísania Dohody o uznaní dlhu premlčaný, pretože nedošlo k uplynutiu 3-ročnej premlčacej lehoty, nakoľko k zosplateniu celého úveru došlo 10. 12. 2008 a k podpisu Dohody 2. 8. 2011. Žalovaný plnením Dohody o uznaní dlhu (platením splátok) preukázal, že si je vedomý následkov jej podpísania a rozumie jej obsahu. Rovnako je zrejmé, že nemôže byť v rozpore so zákonom požadovanie žalobkyňou vrátenia tej sumy, ktorú žalovanému požičala na základe úverovej zmluvy, keď i sám žalovaný súhlasil s vrátením dlžnej čiastky a v platení splátok ďalej pokračoval.

V žalovaným napadnutej vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa je preto potrebné rozhodnutie považovať za správne a rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti potvrdiť (§ 219 ods. 1, ods. 2 O. s. p.).

Žalobkyňa napadla rozsudok súdu prvého stupňa v časti povolenia žalovanému splácať priznanú sumu v splátkach po 10,- eur mesačne, keď výška takýchto splátok je jednak nedôvodná a časový horizont uspokojenia nároku je neúmerne dlhý (38 rokov len istina). V tejto časti bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť (keď nebol dôvod na jeho potvrdenie, resp. zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa), pretože odvolacie dôvody žalobkyne sú oprávnené. Nebol dôvod povoliť žalovanému uhrádzať dlžnú sumu v splátkach iba po 10,- eur, ktoré splátky sú v podstate bezvýznamné a predstavovali prakticky nulovú garanciu pre žalobkyňu, že sa vrátenia plnej sumy od žalovaného dočká. Pri tak nízkych splátkach a tak dlhom časovom období splácania dlhu by musel žalovaný žiť viac ako 100 rokov, aby celý dlh vôbec dosplácal. Splátka 10,- eur mesačne by bola splátkou zjavne nerovnovážnou a v neprospech dodávateľa (žalobkyne), napriek tomu že žalovaný je riadne zamestnaný a je v jeho silách splácať mesačne svoj dlh vo výške 80,- eur.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výšky splátok zmenil (§ 220 O. s. p.) tak, že žalovanému povolil splácať žalobkyňi priznanú sumu 4.592,05 eur s 9%-ným úrokom z omeškania od 25. októbra 2012 do zaplataenia v mesačných splátkach po 80,- eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku (v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa) s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (§ 160 ods. 1 druhá veta O. s. p.).

Naostatok sa odvolací súd zaoberal odvolaním žalobkyne proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým jej tento vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 275,50 eur podľa Položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov poplatkového zákona. Súd prvého stupňa pri stanovení výšky súdneho poplatku vychádzal z ceny poplatkového úkonu v sume určenej podľa § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1, ods. 2 a § 8 ods. 4 ZoSP.

Podľa § 6 ods. 2 veta prvá a druhá ZoSP ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Podľa poznámky 3 veta prvá k položke 1 Príl. Sadzobníka súdnych poplatkov - poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Žalobkyňa podala odvolanie len proti tej časti rozhodnutia, ktorou súd (prvého stupňa) povolil žalovanému splácať priznanú sumu 4.592,05 eur v splátkach po 10,- eur a namiesto toho žiadala, aby splátky určil (odvolací súd) vo výške 80,- eur. Súd prvého stupňa nesprávne napadnutým uznesením vyrubil súdny poplatok vo výške 275,50 eur, ktorá suma predstavuje 6% zo sumy, ktorá bola žalobkyňi rozsudkom súdu prvého stupňa priznaná. Predmetom odvolacieho konania nebolo posúdenie správnosti výroku, ktorým bolo žalobkyňi priznané plnenie 4.592,05 eur, ale len tej časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o výške mesačných splátok. Dôvodnosť priznaného nároku žalobkyne bola vo vyhovujúcej časti (vo veci samej) preskúmaná len v dôsledku odvolania žalovaného, žalobkyňa nepodala odvolanie ani proti tej časti rozsudku, ktorou bola jej žaloba zamietnutá, teda nepodala odvolanie vo veci samej, odvolanie žalobkyne nesledovalo zmenu vyhovujúceho výroku v časti priznanej istiny, ale len zmenu výšky jednotlivých mesačných splátok, teda ich navýšenie z 10,- eur na 80,- eur mesačne. Súd prvého stupňa preto potom nesprávne vyrubil súdny poplatok za odvolanie, ktorý sa v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 6 ods. 2 ZoSP a poznámky 3 k pol. 1 Sadzobníku platí len za odvolacie konanie vo veci samej. V dôsledku odvolania žalobkyne bolo predmetom odvolacieho konania len posudzovanie možnosti žalovaného platiť vyššie splátky. Rozhodovanie o povolení splátok a ich výške nie je rozhodovaním vo veci samej, je rozhodnutím súdu o paričnej lehote, v ktorej sa má súdom nariadená povinnosť vykonať (§ 160 ods. 1 O. s. p.). Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nemal žalobkyňi vyrubiť žiadny súdny poplatok za odvolanie (nenapádajúce vec samú), odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.).

O náhrade trov odvolacieho konania potom odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadnu náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.